

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

An valide suscipiat onus perpetuum Missandi, qui sine licentia suscipit? n.
13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

de, nisi fiat juxta dictam clausulam, invalida erit concessio. Redeo ad nostra.

*An valide suscipiat onus perpetuum
Missandi, qui sine licentia
suscipit?*

13. **D**ubitabis Quinto. An si quis, esto delinquit, de quo mox §. 8. n. 18.) valide tamen onus perpetuum contrahat, si sine licentia illud admittit.

Respondeo. Clausula Decreti hæc est. Neque in posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarū sine licentia. Si ergo hæc clausula est irritans, invalide contrahet, si solū est prohibens, sane contrahet valide. Id ergo quærendum nobis est.

14. Suarez, quem Theologis fere omnes sequuntur, docet, ex eo solum quod lex prohibeat actum, non censi actum nullum in conscientia,

a Suar. Sanch. Mol. Salas aliisque apud Castr. t. I, tr. 3. de leg. disp. 2. p. 8.

claūsu-
Redeo
rpetuum
tia

An si
it, de
tamen
si sine

ecreti
ra per-
andari
ūla est
si lo-
et va-
is est.
logi
exo
tum,
con-
ntia,
que
8.

scientia, si fieri contra talem legem:
sed si Legislator velit nullitatem
talis actus, debet in lege verbis id
explicantibus disponere.

Contra, Jurisperiti a fere om-
nes, cōmūniter, docent, statim at-
que lex prohibet aētum, censiū il-
lum nullū reddere, v. gr. si ferretur
lex in hunc modum. *Ne quis quid-
piam hoc anno mutuum det.* Theologi
affirmant, quod nisi in tali lege ad-
datur clausula irritans in hunc, vel
similem modum (*quod si dederit, nul-
lus sit talis mutui contractus*) erit va-
lidus talis mutui contractus, esto
annullari per sententiam possit à
Judice.

At Jurisperiti afferunt sive adda-
tur, sive non clausula irritans, sem-
per fore irritum & invalidum ejus-
modi contractum.

Ratio Jurisperitorum est, quia
nihil prorsus, contra voluntatem
Superioris, potest volūtas inferio-
ris.

a Baldus, Tiraquel. aliique apud
Castr. lo. c. 1.

ris. Ratio Theologorum est, quia prohibere, & irritare sunt omnino distincta, prius enim edicit, ne fieri, posterius vero, ne valeat actus. Et sic non valer consequentia, lex prohibuit, ergo lex irritavit. Sane Ecclesia olim prohibuit matrimonia clandestina, non tamen erant irrita, ut ex Tridentino auctoritate constat.

Hæc sententia sine dubio est recipienda, & ad rationem Jurisperitorum respondendum, facientem contra legem solum prohibentem, non contrarie voluntati Superioris quoad valorem actus sed solum quoad actus prohibitionem, unde in honeste, seu illicite faciet, non vero invalidè. Nec obstat lex non dubium C. de legibus, quia illam satis bene interpretantur Costropalaus, b aliique.

16. His ergo positis, jam ad resolutionē casus nostri facilis patet via. Cum enim Decreti nostri clausula

a Trident. sess. 14. c 1. de refor. matr.

b Castrop loc cit.

CAP. I. §. VII.

Sola sit solum prohibens, esto de-
linquat, qui sine licentiâ dictum o-
nus suscipit, validè tamen suscipit,
poterit ne nihilominus talis sus-
ceptio à Superiore annullari, quia
hic susceptionis actus non est in-
capax irritationis, ut ex predictis
Doctoribus latius colligi potest.

An peccetur mortaliter ab eo, qui sine
licentia tale onus admittit?

¹⁷ **D**ubitabis Sexto. An morta-
liter peccet is, qui Missan-
di perpetuum onus suscipit sine li-
centia? Dico id exposcere altio-
rem tractationem. Cum enim hæc
Decreta sint leges Ecclesiasticæ,
imponantque in hac clausula pœ-
nas dictas nū i.videndum est, An
quando ejusmodi leges predictas
pœnas imponunt, obligent, non
solum ad ipsas pœnas sed etiam ad
culpam, id quod in §. sequenti
commodius præstabimus.

Occa-